

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.230 van 28 juni 2011
in de zaak A. 196.985/XIV-32.338**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Martine De Raedemaeker
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Augustijnenstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 44.395 van 31 mei 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5882 van 16 juli 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 mei 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine De Raedemaeker, die verschijnt voor de verzoekster, en attaché Sara Bottu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster komt in december 2008 België binnen en verklaart zich op 24 december 2008 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 18 augustus 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 12 februari 2010 tekent de verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 31 mei 2010 verklaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep niet-ontvankelijk. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van de artikelen 39/65 en 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht op. Zij citeert het bestreden arrest waarin ingevolge een exceptie van de verwerende partij met verwijzing naar artikel 39/57, eerste lid,

van de Vreemdelingenwet en artikel 53bis, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt gesteld dat de aanvankelijk bestreden beslissing op woensdag 19 augustus 2009 met een aangetekende brief naar de door verzoekster gekozen woonplaats werd gestuurd, dat maandag 24 augustus 2009 de eerste dag van de beroepstermijn was, dat het feit dat de raadsman van de verzoekster pas op 13 januari 2010 kennis van die beslissing kreeg geen overmacht vormt en daarom niet relevant is en dat het beroep bijgevolg laattijdig is. De verzoekster stelt dat aldus is voorbijgegaan aan de door haar ingeroepen feitelijke omstandigheden, met name dat de beslissing niet aan haar werd afgegeven noch bij De Post gedurende 15 dagen in bewaring werd gehouden doch onmiddellijk naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd teruggestuurd, en dat zij ter staving daarvan een attest van De Post bij het beroepsschrift had gevoegd. De verzoekster besluit dat nergens uit blijkt dat dat stuk mee in overweging werd genomen hoewel er uit blijkt dat zij destijds geen kennis had of kon hebben van de beslissing van de commissaris-generaal en dat het bestreden arrest daarom gebrekkig is gemotiveerd en de artikelen 39/57 en 39/65 van de Vreemdelingenwet schendt.

5. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2009 op 19 augustus 2009 per aangetekende brief naar verzoeksters gekozen woonplaats werd gestuurd, zodat maandag 24 augustus 2009 de eerste dag van de beroepstermijn was. Vermits het beroep op grond van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet binnen de 30 dagen na de kennisgeving van die beslissing moest worden ingediend, is het op 12 februari 2010 ingediende beroep van de verzoekster volgens de verwerende partij terecht onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij benadrukt dat de beslissing van de commissaris-generaal correct werd betekend. Dat die beslissing niet aan de verzoekster zou zijn afgegeven en niet gedurende 15 dagen door De Post zou zijn bewaard, is volgens de verwerende partij slechts een ongestaafde bewering van de verzoekster vermits de aangetekende zending is teruggekomen met de vermelding “ontvangt de briefwisseling niet (meer) op het aangeduide adres”. De verzoekster had (een wijziging van) haar woonplaatskeuze aan de asielinstanties moeten meedelen.

Wat de voorgehouden schending van artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet betreft, meent de verwerende partij dat de beoordeling van de

authenticiteit en de waarde van een neergelegd stuk tot de beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort. Uit de verwijzing naar het administratief dossier en de vermelding van het gebrek aan tegenbewijs betreffende het ingaan van de beroepstermijn, blijkt volgens de verwerende partij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het stuk van de verzoekster in overweging heeft genomen maar terecht heeft besloten dat het niet vermag aan te tonen dat maandag 24 augustus 2009 niet de aanvangsdag van de beroepstermijn was.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel. Zij voegt toe dat de betwisting niet de vraag betreft of de commissaris-generaal zijn beslissing naar het juiste adres heeft gestuurd, doch wel de vraag wanneer de betekening heeft plaatsgevonden. Het weerlegbare vermoeden bestaat dat de betekening de derde werkdag na het overhandigen van de brief aan de postdiensten gebeurt, met dien verstande dat de geadresseerde het tegendeel kan bewijzen.

De verzoekster stelt nog dat zij met haar stuk 3 het bewijs heeft geleverd dat de brief reeds op 20 augustus 2009 door De Post naar de verwerende partij werd teruggestuurd en daar op 21 augustus is aangekomen. De brief werd nooit aan de verzoekster aangeboden. Het bestreden arrest bevat geen enkele verwijzing naar het stuk 3 van de verzoekster, doch enkel een algemene verwijzing naar “het administratief dossier”. Volgens de verzoekster blijkt daaruit niet dat haar bewijsstuk in overweging is genomen, zodat het bestreden arrest gebrekkig is gemotiveerd en de artikelen 39/57 en 39/65 van de Vreemdelingenwet schendt.

Beoordeling

7. Naar luid van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet moet het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de 30 dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Uit het versturen van een ter post aangetekende brief kan de ontvangst ervan worden vermoed, of op zijn minst de mogelijkheid om er kennis van te nemen. Ofwel wordt de brief aan de geadresseerde afgegeven, ofwel wordt, bij afwezigheid van de geadresseerde, een bericht van aanbidding in de brievenbus achtergelaten met de vermelding dat de brief gedurende een zekere termijn op het postkantoor wordt bewaard en er alsnog kan worden afgehaald.

Naar luid van artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet worden de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met redenen omkleed. Deze jurisdictionele motiveringsplicht houdt in dat het rechtscollege moet antwoorden op de middelen van de betrokkene, op zijn minst wanneer die middelen de strekking van zijn beslissing kunnen beïnvloeden doch worden afgewezen. De motiveringsplicht moet de partijen en de Raad van State toelaten zich ervan te vergewissen of het rechtscollege de voorgelegde gegevens heeft onderzocht en daadwerkelijk op de middelen heeft geantwoord.

Te dezen had de verzoekster voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uiteengezet en met haar stuk 3 trachten aan te tonen dat de aangetekende brief van 19 augustus 2009 niet op de hierboven uiteengezette wijze was aangeboden. Uit dit stuk blijkt dat de brief van 19 augustus 2009 al op 21 augustus 2009 op het commissariaat-generaal was teruggekomen, zodat er van een bewaring op het postkantoor en de mogelijkheid om de brief nadien af te halen alvast geen sprake was. Volgens de verzoekster waren er dus aanwijzingen dat zij door een vergissing van De Post geen kennis had kunnen nemen van de ter post aangetekende brief van 19 augustus 2009 met de beslissing van de commissaris-generaal.

Het bestreden arrest gaat in het geheel niet in op het door de verzoekster overgelegde stuk, doch beperkt zich tot een algemene verwijzing naar het administratief dossier. Evenmin is ingegaan op de argumentatie betreffende het niet nakomen van de formaliteiten wanneer de geadresseerde afwezig is bij de aanbidding van een aangetekende brief. De verzoekster had nochtans concreet en aan de hand van een stuk uiteengezet waarom zij binnen de gebruikelijke termijn na het versturen van de aangetekende brief geen kennis van de beslissing van de commissaris-generaal had kunnen nemen. Daarom kon te dezen niet worden volstaan met een algemene verwijzing naar het in artikel 53bis, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde vermoeden. Aldus is niet genoegzaam geantwoord op het middel en is de in artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen geschonden. Het enige middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 44.395 van 31 mei 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen